

Luj. 84

Dansk och svensk. Det förekom ofta att
 både drängar och pigor på 1800 talets bör-
 jan reste över till Danmark en eller flera
 sommare. Somliga stannade där flera år
 och några om än ett fåtal gifte sig
 därinne med danska pigor. Anlednin-
 gen att svenskar reste över till Danmark
 var precis densamma som när tjänste-
 folk byter plats i Blekinge eller Skåne.
 Man förmodar att det kan vara ett
 annat ställe som är en smula bättre
 än det man för närvarande har. Om
 denna förmodan slår in blir en annan
 sak. I varje fall har jag hört det ryktet
 om sig att man där kan skära guld med
 lullknivar, ty det är N. P. A. som ansetts
 som det förlovade landet, och oerhård
 stor är den skara styrt sin resa dit.

Vad betalningen beträffar så var den ju
g. större än i Sverige, och vad behand-
lingen av tjänare beträffar varierar
den ju olika här som där. Men detta är
en betydelsefull sak, dels hur man blir
mottagen och så hur den koston är.
En ung man skrev hem till sina föräld-
rar att på den plats jag hade i jäms-
hög sade frun, att "när vinter är slut
är måltiden förbi, här i Danmark sä-
ga de att kan di spise mer men di sije
frua." Han stannade kvar i Danmark i
över 50 år. Han reste så hem som ockes-
lös och blev begravnen i sin hemförsamling.
Det var i varje fall ett sökande efter lyx.
Kan. Ryktas det så ryktas det. De som
älskade en måltids snaps erhåll ju den
dagligen eftersom priset var mycket billigt.

De fräste reste utan någon annan ut-
bildning än som bona jordbruksar-
betare. Men de g. nog bona att köra en
rak järn, så fick de lära sig det. Det
hände ju också att lantbrukselever tog
sig det för vidare praktik, som blivan
de rättare eller inspektörer. Den som
praktiserat i "utlandet" har ju ett
extra förång att återge till sin fördel.
Men annars reste de flesta, som nämnt
är, blott och bart för arbete so plats.
Att danskerna skulle prestera mera
och bättre arbete var g. fallet, åtminstone
vid tegelbruk. Men jag hört ontalas
att danskarna blevo bak. Med avse-
nde på svenska fliksor har de fint
härdat sig hinsidan sundet och fle-
ra hava där blivit bofasta människor.

Den mästa kustfart har varit mellan
Skalmö och Vöbenhamn. Gjälv har upps-
tecknaren släktingar i Danmark, och
desse svenske förfäder hava rest till oli-
ka platser, men ej någon förtädes-
vis Håland, Sjælland och Amager m. fl.
platser hava svenska uttingar. Däremot
är det säkert någon dansk som bli-
vit gift och bosatt i Blekinge. När dan-
skar besöka Sverige så är det merendels
för att några dagar besöka släktingar.
De svenskar som någon längre tid
arbetat i Danmark brukar få smeknamn
som danska, dönnen och hans barn, ärvar
även detta namn i mer än en generation.
Några direkta sedvänjor eller leonods-
vanor som svenskar haft med sig hem
har man ej kunnat märka.

Ländas har har ej nya arbetsmetoder
eller nya redskap kommit i bruk ge-
nom dessa immigranter. Men den sam-
manlevnaden mellan danskar och Suen-
skar varit har man säga har varit
sådan så och så. Detta i synnerhet
när det gäldt fraternisering vid nöjes-
platser. Nu är det så att flickor bliva
alltid förtjusta med utlänningar och
detta har ju ett sett med blida ö-
gon av danske pojkarne. Men det va-
rit blott en svensk som traskat mot
hemmet något sent, så är bäst har
 varit försedd med gode fart komit-
ledare. Danskarne äro ju bekanta
för sina "danska skallar". Däremot ha-
va blekingar det föga hedrande ryk-
tet att använda kniv om det blev allvar.

Vad denna församling angår har ingen
invasion av danskar förekommit. I man-
talsslängden förekommer tre eller fyra
födda i Danmark, men ingen man. I min bar-
dom såg jag en Herr som var på besök hos
sin mor. Han hade en krusullbenad soa till-
made en hatt, men var en missa med skärm
före och bak. Men det blev inte något mod
för det. Danska träskor äro något högre
än "krampdynorna" än de svenska. Det var
vanligt att man festade över scendit från Ny-
fikerket, och då kunde en kortlek erhållas
för 33 öre och en flaska skvavit för mind-
re än en krona. Både man togit en "klunk"
var man på den rätta sidan och kortleken
borde vara bruten. Danskarnas räknesätt tog
en tid att bliva van vid, annars var
ju språket ganska lätt att lära.